

La Conferència Nacional per l'Estat Propi, que tingué lloc el 30 d'abril del 2011, va elegir el secretariat i el consell permanent de l'Assemblea Nacional Catalana, que duu a terme la primera sessió aquest dissabte, 10 de març.

El Palau Sant Jordi acollirà dissabte, 10 de març, més de 6.000 persones a la primera sessió plenària de l'Assemblea Nacional de Catalunya, que, en menys d'un any, ha creat més de 200 assemblees locals per tot el territori del Principat –incloent-ne una a la Catalunya Nord i una altra a la comarca del Matarranya– i ha reclutat uns 4.000 militants en les deu regions en què ha dividit el territori: Barcelona i l'àrea metropolitana; el Penedès i el Garraf; el Camp de Tarragona, la Conca de Barberà i el Priorat; les terres de l'Ebre; les comarques dels Pirineus; les de Ponent (incloent-hi el Baix Cinca); l'Anoia, el Bages, el Berguedà i el Solsonès; Osona i el Ripollès; l'Empordà, el Gironès, el Pla de l'Estany, la Selva i la Garrotxa; i la Catalunya del Nord.

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) va néixer fa uns deu mesos, el 30 d'abril, a la primera Conferència Nacional per l'Estat Propi, organitzada pel Moviment per la Independència, una plataforma sorgida –com algunes altres amb les quals ha acabat conver-

L'Assemblea Nacional activa el GPS de la independència

L'Assemblea Nacional Catalana votarà aquest dissabte, 10 de març, un full de ruta que intentarà propiciar la convocatòria d'un referèndum per a l'autodeterminació cap a la tardor del 2014. Si s'aprova aquest document, la nit de Sant Joan d'enguany sortirà una Marxa per la Independència que farà cap a Barcelona l'11 de setembre i l'any vinent es donarà suport a l'Assemblea de Municipis per la Independència perquè s'organitzen referèndums locals.

Presentació de la Conferència Nacional de l'any passat, amb la presència a la mesa del cantant Lluís Llach (esquerra), i els actors Joel Joan i Àlex Casanovas.

gint– a Arenys de Munt el dia que s’hi dugué a terme la primera consulta per la independència.

Un dels membres del secretariat de l’ANC, Jaume Soler, explica que el Moviment per la Independència (MxI) “va néixer, com les consultes, a la riera d’Arenys de Munt el 13 de setembre del 2009”. En aquell moment, Soler s’afegí al grup que va començar a fomentar l’organització de consultes populars arreu del Principat: “Les consultes volien ser locals i després impulsar un referèndum vinculant al Principat. La gent del Moviment per la Independència van començar una acció que va ser paral·lela: connectar totes les famílies de l’independentisme amb imaginació i generositat. Hi havia trenta persones que treballaven documents, com el full de ruta i els reglaments d’organització.”

El Moviment per la Independència anà creixent de manera paral·lela al de les consultes i, a la fase final, quan només mancava la convocatòria de Barcelona, s’hi van encreuar. “Diversos representants del Moviment per la Independència van anar informant la Coor-

dinadora Nacional per la Consulta per la Independència. Quan es va començar a preparar la Conferència Nacional per l’Estat Propi, el MxI va convidar els representants de la coordinadora a afegir-se a la convocatòria a títol personal. Molta gent que érem a les consultes ens hi vam apuntar i, a partir d’aquí, es van fondre tots dos moviments, per bé que ens hi vam afegir individualment i no orgànicament, com a coordinadora.” És previst que la coordinadora es dissolga formalment al maig, en un acte simbòlic a Arenys de Munt, i que l’ANC en prengui el relleu també formalment.

No és l’únic moviment que accepta de desembocar a l’ANC simbòlicament. A la Conferència Nacional per l’Estat Propi, els membres vius de la històrica Assemblea de Catalunya van signar la incorporació a l’ANC, tot recordant que aquella assemblea va aconseguir algunes fites, però no “la recuperació de les llibertats nacionals per a crear un estat propi”.

És l’ANC, que assumeix aquest repte. Amb l’objectiu d’aconseguir-ho, l’ANC pretén ser més obert que una plataforma i

rebutja el caràcter reactiu que acostumen a exhibir aquestes organitzacions: “Superem –explica Soler– totes les accions resistencialistes dels últims anys. Podem afirmar que Catalunya està en una nova etapa, que surt de la mort de l’Estatut del Maragall, i que ara la prioritat és treballar positivament, sense complexos, per la construcció de l’estat.”

L’ANC votarà aquest dissabte la manera com s’organitza i un full de ruta cap a la independència. “És la primera vegada –diu Soler– que un moviment neix amb un full de ruta, un calendari i uns objectius, no com a reacció contra una agressió espanyola, sinó amb una finalitat. Per això l’ANC vol ser expressió orgànica del moviments socials per a l’autodeterminació i la seva existència s’explica perquè l’autonomisme és mort, però només quan creem un nou estat podem dir que l’hem enterrat.”

Per tal d’aconseguir-ho, l’ANC neix amb quatre trets característics que el diferencien d’anteriors moviments, segons Jaume Soler: “La transversalitat; el projecte superador; l’aposta per una democràcia de base amb unitat d’acció

(cada col·lectiu és autònom, però amb voluntat nacional); i la raonabilitat argumentativa amb racionalitat estratègica (un projecte alhora divulgatiu i previsor dels paranys que ens poden preparar).”

El full de ruta. El 3 de març passat es van fer assemblees territorials per a analitzar els documents que es discutiran a la primera sessió de l'ANC el dia 10. A banda dels purament organitzatius, els militants han estudiat la proposta de full de ruta per la independència que ha preparat el secretariat de l'ANC i s'hi han presentat esmenes que seran discutides dissabte vinent.

La primera acció que preveu aquest full de ruta és, segons el document, “organitzar la Marxa per la Independència [...], sobretot, aconseguint que el màxim nombre d'ajuntaments s'adhereixin al moviment impulsat per l'associació de ‘Municipis per la independència’, que serà la clau de volta que vertebrarà l'acció del moviment civil amb l'acció política de les nostres institucions. L'acció començarà amb l'aprovació d'una declaració solemne dels plens municipals basada en el manifest que l'ANC proposarà i que preveurà el pla d'etapes per a aconseguir l'estat propi a partir de l'acció conjunta del moviment ciutadà i de les institucions catalanes.”

Segons Josep Albertí, que també és membre del secretariat de l'ANC, aquesta Marxa per la Independència consistirà “en deu columnes per la independència que sortiran de cadascun dels deu territoris en què hem dividit el Principat. Una mena de Correlleua que recorrerà tots els municipis de Catalunya i, allà on hi hagi assemblea territorial, participarà en actes reivindicatius o pedagògics. Totes deu columnes confluiran l'11 de Setembre al Passeig de Gràcia en una manifestació que hauria de ser realment unitària.” El lema d'aquesta manifestació hauria de reivindicar la independència, segons els membres del Secretariat de l'ANC.

La Diada d'aquest 2012 s'acabaria doncs, allò que l'ANC anomena “fase de consolidació”. La següent seria la “fase d'obtenció de la majoria social” i pretén fer créixer l'independentisme com una taca d'oli i poder mesurar-ne les forces.

L'objectiu d'aquesta fase és saber el nivell de suport social a la constitució

La Conferència Nacional per l'Estat Propi va omplir de gom a gom el Palau de Congressos de Barcelona.

de l'estat català. Segons el full de ruta que es posarà a debat, “aquesta fase culminarà amb la celebració, a mitjan 2013 i totes al mateix dia, de consultes ‘oficials’ al màxim nombre possible d'ajuntaments catalans sobre la constitució d'un estat propi. Als municipis on no sigui possible fer-ho de forma ‘oficial’, caldrà que aquestes consultes les organitzi l'assemblea local de l'ANC.”

Per això, lògicament, l'ANC vol donar ple suport a l'associació de Municipis per la Independència. L'objectiu és que se n'hi hagen sumat uns 500, segons que explica Jaume Soler, i així poder contrastar amb la realitat les dades sobre l'independentisme social que revelen totes les enquestes aquests darrers anys.

La convocatòria d'un referèndum. Segons Josep Albertí, “la feina de l'Assemblea és donar suport als municipis, internacionalitzar el cas català i dinamitzar un grup d'experts que comencin a treballar l'endemà mateix de la independència”. Perquè el pas últim de l'ANC ha de ser la convocatòria d'un referèndum vinculant al Principat cap a la tardor del 2014, és a dir, abans de les eleccions al Parlament de Catalunya, unes eleccions que tindrien un caire diferent si s'aconsegua el referèndum.

El full de ruta, abans no s'hi incorporen esmenes, és clar: “Després de les consultes municipals i si els resultats es consideren clarament favorables a continuar el procés d'independència, i després d'haver posat en pràctica mesures de pressió real, realitzant noves accions

convinents d'autodeterminació [...], el president de la Generalitat hauria de fer seva, publicar i tramitar la petició de la majoria de ciutadans del país d'iniciar les converses amb l'estat espanyol per a negociar les condicions de separació dels dos estats.”

El GPS de la independència redactat per l'ANC preveu, però, que pugui haver-hi entrebancs i en proposa solucions: “En el cas que l'estat espanyol es negui a fer-ho o deixi sense resposta aquesta petició, el procediment que caldrà seguir serà el següent:

a) El Parlament català haurà de debatre i votar la convocatòria d'un plebiscit d'autodeterminació nacional, que compti amb totes les garanties i la supervisió dels organismes internacionals i, en el cas que això no sigui possible,

b) La segona opció hauria de ser que el president de la Generalitat dissolgui el Parlament i convoqui eleccions anticipades, amb la voluntat expressa que el nou Parlament escollit esdevingui constituent.

c) Tots els partits catalans que ho vulguin hauran d'incloure, en el seu programa electoral, que en la primera sessió ordinària del nou Parlament proposaran, i votaran favorablement, la convocatòria d'un plebiscit d'autodeterminació nacional, que compti amb totes les garanties i la supervisió dels organismes internacionals.”

La viabilitat d'aquesta opció serà votada per l'ANC el dissabte 10 de març al Palau Sant Jordi.

Àlex Milian